

efter hans Mening tydelig fremgaa, hvis vi havde en Statistik over, hvor mange af vore Distrikts- og Embedslæger der først har været oppe paa Færøerne. Da jeg ikke har hørt den højtærede Minister svare paa dette Spørgsmaal, vil jeg i al Ærbødhed tillade mig ogsaa at spørge Ministeren derom, for at han saa igen kan faa Anledning til at svare.

Med Hensyn til Kjøbenhavns Politi skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Der er jo angaaende dette Spørgsmaal et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) og Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), der stille sig paa et andet Standpunkt end den øvrige Del af Udvalget. Der har i sin Tid været et vist Parti her i Landet — jeg tror rigtignok, det kan komme til at virke som et tveægget Sværd — der har opfundet for deres Fornøjelse et Slagord, som hedder „Kjøbenhavneri“. Det forekommer mig, at hvis man her gik hen og føjede Ministeren med Hensyn til hans Forslag, vilde det være det eklatanteste Kjøbenhavneri, jeg har kendt. Vi ere jo nødtte til at begunstige Kjøbenhavn, det kunne vi ikke undgaa, det er Landets Hovedstad og største By. Men hvis de Herre, som forsvare denne Sag, ville se, hvorledes man i 1862—63 søgte at motivere, at vi skulde give et saadant Tilskud, forekommer det mig, at der nu er lige saa mange Grunde, der tale imod at gaa videre. Det blev blandt andet den Gang anført som Grund derfor, at i Begyndelsen af 60'erne laa det store Fæstningsterrain uden for Byen, og uden for dette Terrain laa igen Forstæderne. Det blev hævdet meget stærkt og bestemt den Gang, at der skulde gøres noget fra Statens Side for Kjøbenhavns Politi, fordi der paa dette Fæstningsterrain, som tilhørte Staten, kunde opholde sig saa mange Bøller, at Staden Kjøbenhavn ikke var tjent med at bære de Polititudgifter, der vilde medgaa til ogsaa at rense dette Statsterrain for Ugeringsmænd. Nu ere Forholdene dog helt anderledes, idet dette Fæstningsterrain er inddraget under Byen, og jeg tror ikke, at Kjøbenhavns Kommune har tabt noget ved at faa dette Fæstningsterrain. Det hører vistnok til de Ting, hvorved Kjøbenhavns Kommune har lukreret i Millioner. Det kommer i og for sig ikke denne Sag ved, men naar der er Tale om Rimelighed og Billighed, maa man ogsaa have Lov til at tage denne Ting med og se, hvorledes Forholdene nu stille sig. Vi mene saaledes, at der ikke er Grund til at støtte Kjøbenhavns Kommune

med Hensyn til Polititudgifter. At man under Provisoriet har skaffet sig nogle Politibetjente, som man saa siden har paa-banket den herværende Kommune, er virkelig noget, som Højre maa afgøre med sig selv og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, det vedkommer ikke os. Vi have ikke haft Bud efter ny Politibetjente, og at Kjøbenhavns Kommune selv har maattet overtage dem og lønne dem, bliver dens egen Sag. For Resten have vel Forholdene udviklet sig saaledes, at Kjøbenhavns Magistrat alligevel skulde have haft det samme Antal Betjente (Afbrydelse af Klausen). Ja, det maa De selv afgøre, vi fra vor Side have ikke haft nogen Lod og Del i disse provisoriske Betjente, tværtimod, vi have til enhver Tid protesteret imod dem og nægtet dem paa Finanslovens § 26, hvor de vare opførte under Justitsministeriet. Altsaa siger jeg: Vi have ingen som helst Grund til at gaa ind paa her yderligere at støtte Kjøbenhavns Kommune. Kjøbenhavns Kommune er jo økonomisk saa vel situeret, at ingen Kommune i Danmark er bedre situeret (Modsigelse), ja, der er vel ikke mange, og derfor er Forholdet det, at der ikke er nogen Grund for os til at vise særlig Offervillighed her over for Kjøbenhavn. Naar det anføres i Anmærkningerne, at der findes en hel Del Institutioner her, og at vi paa Grund deraf skulde give noget, vil jeg sige, at jeg er vis paa, at der gives ikke en Købstad her i Landet, der ikke vilde slikke sine Fingre efter at faa disse Institutioner. Vi se jo, at lige saa saare en eller anden Statsinstitution skal oprettes, ere de færdige ved at løbe Benene af sig for at faa den, og de tilbyde baade det ene og det andet. Nu er Kjøbenhavn saa heldig, at den har faaet den ene Ting efter den anden, fordi den er Hovedstad, Landets største Stad og Havnestad. Men at vi paa Grund af de Fordele, Kjøbenhavn i Forvejen har, og som den i Tiden vil faa flere af — det kunne vi være overbeviste om — yderligere skulle hjælpe den til at betale sit Politi, kan jeg ikke indse. Derfor vil jeg slutte mine Udtalelser angaaende dette Punkt, hvor jeg jo hører til Flertallet, med at anbefale Flertallets Indstilling om at nægte de 37,000 Kr. Og jeg vil sige, at hvis vi gik med til det, vilde man med Rette kunne beskyldte os for Kjøbenhavneri. At dette vilde være Kjøbenhavneri, er noget, enhver vil kunne forstaa; men at øve Retfærdighed og Billighed over for Kjøbenhavn, kalder jeg ikke Kjøbenhavneri. Altsaa siger jeg, jeg haa-